

rettigede Krav; det er ikke alle bestaaende Krav, der er berettigede, men alle berettigede Krav vil vi tage Hensyn til. Det var det, jeg sigtede til, og disse berettigede Krav fra Industrien finder jeg i Øjeblikket er stærkere, end de var i 1908, da vi gennemførte den nuværende Toldlov. Med Hensyn til den Modsætning, som det ærede Medlem vilde finde mellem den højtærede Finansminister og mig, tør jeg derfor berolige det ærede Medlem; han kan spare sig alle Fortolkingskunster i saa Henseende, i Særdeleshed, da han selv maa indrømme, som han gør Sp. 3100, at han dog er ude af Stand til at paavise nogen Forskel. Jeg synes, det ærede Medlem skulde være saa fornuftig at lade være at paadutte os nogen Forskel, samtidig med at han selv siger, at han ikke er i Stand til at paavise den. Og jeg kunde fristes til at sige, at det ærede Medlem maa være saa meget mere varsom i saa Henseende, som han maa være klar over, at han selv har staaet som en af dem, der har lefet mest med tidligere Aarhundreders Indførselsforbud, Importreguleringer og den Slags Ting, hvorfor jeg maa anse ham som ganske diskvalificeret med Hensyn til at optræde som Dommer ud fra et Frihandelsstandpunkt.

Dernæst har jeg en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen. Jeg kom i min Tale til at lyse efter, om der skulde være en eller anden Landmand, der ønskede Ostetolden opretholdt. I Dag har to Landmænd talt, men ingen af dem har meldt sig som Forsvarer for Ostetolden — jeg hørte ganske vist ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse sagde, fordi jeg et Øjeblik ikke var inde i Salen, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem udtalte sig til Gunst for denne. Derimod ønskede et andet æret Medlem, at Ostetolden maatte blive bevaret; det var det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen, hvem jeg ganske vist ikke tager som nogen gyldig Repræsentant for Landbruget. Men jeg kan forstaa, at det ærede Medlem vil opretholde Ostetolden for i hvert Tilfælde til en vis Grad at kunne sige: Ser I, Landbruget vil ikke af med Beskyttelse! Lad gaa, at det ærede Medlem sagde, at der var en Beskyttelse i Ostetolden; men at det ærede Medlem oven i Købet vil skyde os Konsistensfedtet i Skoene, som han gør det Spalte 3109, det er dog at gaa for vidt. Vi skal ikke lade os vildlede, naar Industrirepræsentanterne siger: Lad os endelig beholde den Landbrugsbeskyttelse, vi har; nej, vil Landbruget være fri for den, saa

lad Landbruget kun blive fri for den. Jeg synes ikke, der er Grund til at beholde den, for at Industrien vedblivende skal pege Fingre ad Landbruget, og det tror jeg maa være det ærede Medlems Mening i denne Forbindelse.

For en Gangs Skyld maa jeg melde mig uenig med min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem var ganske kort inde paa Spørgsmaalet om Prisforholdene, og han sagde med Hensyn til Beskyttelse af Høstbindgarn, at man kunde ikke vente, at Prisen derfor skulde gaa saa langt tilbage, som den var i Tiden før Krigen; derfor fandt han, at Høstbindgarn var kommet vel højt op i Beskyttelse. For saa vidt jeg var enig med det ærede Medlem i, at Priserne ikke vil gaa saa meget tilbage, at de kommer ned til Priserne før Krigen, kunde jeg være enig med ham deri; man kunde i øvrigt sige det samme om Transportspande og andre Ting, der er nævnt. Men det er min Tro, at det almindelige Prisniveau vil komme endogsaa betydeligt ned under Priserne i 1913 og endogsaa betydeligt ned under Priserne fra 1908. Naar jeg anser Priserne for Øjeblikket for at være saa meget højere, end de fremtidig vil komme til at ligge, ligger deri, at jeg ikke er bange, fordi der tilsyneladende er nogen Opgang i Beskyttelsen paa visse Punkter, hvad jeg indrømmer, der er; thi efterhaanden som Priserne falder, vil denne Opgang forsvinde, og vi kommer for de fleste af disse Satsers Vedkommende ned paa Sats, som endogsaa ligger under den Beskyttelse, vi havde i 1908.

Med andre Ord, jeg vil benytte Lejligheden nu, medens Priserne er højere, end jeg anser dem for at ville blive, naar de efterhaanden fæstner sig, til at slippe over til Værditolden hurtigst muligt, fordi jeg anser det for lettest at gaa over til Værditolden, naar Priserne er høje. Det er i øvrigt ogsaa det konservative Folkepartis Mening. Baade det ærede Medlem Hr. Korsgaard har sagt det, og paa et Delegeretmøde har man sagt, at netop nu var Overgangstiden ikke saa ilde til at gaa fra Vægttold over til Værditold, da vi nu staar foran en nedadgaaende Periode. Derfor er det min Mening, at vi bør udnytte Chancerne til at foretage denne Overgang nu, før vi naar Bunden — for der er desværre vistnok langt tilbage, inden vi naar den —, selv om der i Øjeblikket bliver en noget højere Beskyttelse paa enkelte Punkter; selve Prisbevægelsen vil bringe denne bort i Løbet af forholdsvis kort Tid.